

עפ"ת 31265/04/16 - ג'בר מוחמד נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

11 יולי 2016

עפ"ת 31265-04-16 ג'בר מוחמד נ' מדינת ישראל
לפני כבוד השופט אילן ש' שילה, סג"נ
המערער
נגד
מדינת ישראל
המשיבה

פסק דין

ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה (כב' השופטת ר' רז), מיום 17.3.16, שלאחר שהרשיע את המערער, בהעדרו, בעבירה של אי ציות להוראת שוטר במדים לעצור, גזר עליו עונש של פסילת רישיון נהיגה למשך 6 חודשים, פסילה על תנאי לתקופה של 6 חודשים נוספים למשך 3 שנים וקנס של 2,000 ש"ח. כן נסוב הערעור על סירובו של בית משפט קמא לבטל את גזר הדין שניתן בהעדר המערער, ולאפשר לו לטעון לעונש.

ביום 5.11.15 מסר שוטר למערער הזמנה לדין וכתב אישום שבו נאמר שבתאריך האמור: **"נהגת ברכב הנ"ל ולא צייתת להוראת שוטר במדים כאשר סימנתי לרכב לעצור נהג הרכב כיון את ההגה אלי ולחץ גז קפצתי הצידה וספקתי לרשום את מספר הרכב על פתק ונסעתי אחרי הרכב. יש לציין שמבט הנהג ושלי נפגשו כלומר הנהג הסתכל עלי ולחץ גז".**

המערער לא התייצב למועד המשפט ומאחר שזומן כדין החליט בית משפט קמא לדון בהעדרו, לראות באי התייצבותו משום הודאה בעובדות כתב האישום ולהרשיעו במיוחס לו בכתב האישום. ב"כ המשיבה טען לעונש וציין כי המערער, שהיה אז כבן 18, נוהג משנת 2005 וכבר לחובתו הרשעה קודמת (אי ציות לתמרור "עצור", ממועד התאונה שבגינה שילם קנס של 250 ₪ לפי ברירת קנס). בגזר הדין עמד בית המשפט על חומרת הנסיבות, המצביעות הן על אי ציות להוראת שוטר הן על סיכון השוטר, וכן עמד על כך שחרף הזמן הקצר מאז קיבל המערער רישיון, כבר עבר עבירה בטיחותית. לפיכך גזר בית משפט קמא עונשים כאמור לעיל.

ביום 23.3.16 ביקש המערער לבטל את גזר הדין מהטעם שרשם ביומנו את מועד המשפט ליום 21.3.16 במקום 17.3.16, וכשהתייצב במועד המוטעה התברר לו שכבר נשפט ונגזר דינו. ביום 27.3.16 דחה בית משפט קמא את הבקשה מפני שמועד הדיון נרשם בהזמנה לדין באופן ברור, ההסבר שנתן המערער לאי התייצבותו אינו מהווה טעם לאי התייצבותו ואף אינו מגלה עילה לביטול גזר הדין, כאשר גם לא נגרם למערער עיוות דין. בקשה לעיון מחדש בהחלטה, בין השאר בטענה שהמערער כופר בעובדות כתב האישום, נדחתה.

בכתב הערעור ובטענות הסנגורית לפניי שב המערער וחזר על עיקרי הדברים שבבקשה לביטול גזר הדין, עמד על עברו עמוד 1

הנקי באופן יחסי של המערער, על כך שהוא נהג חדש ועל התוצאה הנלווית של גזר הדין שיהיה עליו לעבור שוב בחינה בתיאורה ובחינה בנהיגה לצורך קבלת הרישיון לאחר תקופת הפסילה. כן עמדה הסנגורית על הטעות שטעה המערער באי התייצבותו במועד הנכון, ועל כך שביזמתו ומחמת הטעות הגיע לבית המשפט לבירור דינו 4 ימים לאחר המועד הנכון. ב"כ המערער ציינה כי הערעור מופנה כלפי אי ביטול פסק הדין וחומרת העונש. כן טענה הסנגורית שעקב הנסיבות, שעת לילה בתקופת החורף ומזג אויר ערפילי, לא הבחין המערער בשוטר וכי לא התכוון לפגוע בו.

ב"כ המשיבה תומך בגזר הדין ואי ביטולו ומצביע על חומרת הנסיבות שתיאר השוטר. כן עומד ב"כ המשיבה על כך שבתגובת המערער להזמנה לדין ולכתב האישום הוא מסר כי חברים שלו אמרו לו שיש שוטר ושיברח מהר. הפסיקה מצביעה על כך שטעות ברישום ביומן אינה עילה לביטול פסק הדין. מכל מקום אין בגזר הדין משום עיוות דין, כאשר מתחם הענישה, על יסוד גזרי דין אחדים שהגיש ב"כ המשיבה, הוא בין 3 חודשים לבין 12 חודשי פסילה. המערער אף הודה בעבירת ברירת קנס באותו יום ושילם קנס של 250 ₪.

בתשובה העלתה ב"כ המערער טענות מטענות שונות לגבי נסיבות התאונה, אך טענות אלו אינן ממין העניין, שכן המערער אינו חולק על עצם הרשעתו, אלא על חומרת העונש בלבד.

לאחר עיון בטענות אני סבור כי נסיבות העבירה אכן חמורות, והן מצטרפות לכך שבאותו יום לא עצר המערער בתמרור "עצור". גם תגובת הנאשם לכתב האישום, בעת שנמסר לו, מלמדת על הודאה בנסיבות ועל חומרתן.

לא מצאתי כי העונש שגזר בית משפט קמא על המערער חורג ממתחם הענישה, ואיני סבור כי יש בו משום עיוות דין.

לפיכך הערעור נדחה.

המערער יפקיד את רישיונו במזכירות בית משפט קמא עד ליום 17.7.16 בשעה 09:00.

ניתן היום, ה' תמוז תשע"ו, 11 יולי 2016, בנוכחות ב"כ הצדדים והמערער.

**אילן ש' שילה, שופט
סג"נ**